

PEDRA SECA

Xavier Gual

EMPRESARI @xaviergual

ARRIBA LA NINA DE COMPANYIA

Les nines sexuals estan d'actualitat. A Barcelona, en pocs dies han obert i han clausurat el primer prostíbul d'Europa amb aquesta proposta: sexe amb nins que tenen un aspecte molt real, de femelles humanes amb la mirada fixada en un punt indefinit. Aquestes primeres andròmines no són interactives i en aquesta evolució d'aquest (di-guem-ne) producte hi trobem l'inventor Sergi Santos, d'origen berguedà i residència bagenca fins fa uns anys. Tant aquest diari, sempre atent a les iniciatives dels locals, com La Vanguardia s'han fet ressò dels treballs d'aquest noi que s'anuncia com a expert en nanotecnologia i en materials. Afirma que ha deixat una feina molt ben remunerada per aquest repte. Amb una inversió inicial de 100.000 euro i un posat estranyament melancòlic, ha desenvolupat i presenta en persona un prototip amb aspecte de noia jove i atractiva amb sensors que reaccionen al contacte humà. Aquests

hominoides també parlen i potser els hauríem de dir «feminoïdes». El vídeo que acompanya la notícia acredita més de vint mil visualitzacions des que va ser penjat fa pocs dies. I per això, com sempre passa amb certes informacions, el rebot en molts altres mitjans ha fet que el treball d'aquest investigador hagi generat l'interès de força informadors i cronistes.

Fa un temps, un dels gurus digitals més reputats del moment, en Genís Roca, em va fascinar tot parlant-me de la Internet de les coses, ara present per totes bandes i amb infinites aplicacions. Arran de la xerrada en vaig pensar de diverses però mai vaig caure en el que ara es proposa. A més, crec que tot plegat adquireix fins i tot una utilitat sociològica perquè el que aquest investigador proposa és fabricar una cosa que ultrapassi la seva condició inanimada i es converteixi en un utensili al qual caldrà buscar un nom nou. Tal com ho planteja, està a la primera fase del desen-

volupament de les seves pupil·les, seran capaces de fer companyia als clients que en comprin una. En tot moment es percep com una aplicació sexual pura i dura, però ell insisteix força en un ús més social. Poca broma, perquè vol oferir una forma nova de combatre un dels grans terrors dels humans: la soledat. Hi ha qui ho encara amb un gos, altres la pateixen terriblement i ell proposa fer-ho amb una andròmina amb certa tecnologia incorporada. Tant serveix per emular una relació sexual plena com per mirar junts la televisió una tarda de diumenge. La seva creació es diu Samantha i tal com es pot comprovar en les fotos i els vídeos fàcilment trobables a la xarxa, és una mena de Barbie de mida real amb els seus atributs femenins exagerats, amb uns pits enormes i inflats com globus, una cintura impossible i unes cames estranyament musculades. Mira sense ànima amb uns ulls blaus i grossos, porta un vestit sexy que insinua les seves formes voluptuoses

i una perruca de color torrat francament millorable. La presenta en tres modes d'interacció, i aquí és on rau la raresa. Pot ser romàntica, familiar i sexual. En les opcions carnals, està preparada per reaccionar als petons (però han de ser amb llengua, tal com remarca Santos) i pot imitar els sons típics que es vinculen als orgasmes. El fet de buscar en la tecnologia una forma per estar amb una parella d'elastòmer termoplàstic que incorpora un microprocessador, vol ser una alternativa per ocupar el lloc que alguns humans no saben o no poden omplir amb altres persones per raons diverses. Fa pensar en la condició humana del futur. En temps de reivindicació constant de la igualtat entre sexes, entre opcions sexuals i entre totes les diverses formes d'expressió de sentiments, em vaig preguntar de seguida per què no hi havia el nin, la versió masculina per a aquells a qui atreu el contacte d'aquest sexe. Però, ben mirat, l'objecte concebut només per

atreure sexualment en forma femenina és una fotografia de la societat actual, on abunden les cases de cites i bordells per a clients mascles i cap (o quasi) per a dones. Sobre això, especialistes hi ha que podran teoritzar. Aquesta mena de companyia es pot obtenir per uns 5.000 euro, ve amb garantia, instruccions per a la neteja i programa de manteniment. Si aquestes noies de plàstic s'escampen, els psiquiatres hauran de diagnosticar aviat les addiccions i dependències diverses que generaran. La indústria haurà de començar a preveure les necessitats vinculades que arribaran, com per exemple el transport, la funda que caldrà per cobrir-la, els ensurts i les confusions si es mostren en públic. El pare de la criatura diu que funciona sense estar connectada en xarxa, per tant, no caldrà disposar de cobertura per fer-la servir, però sí que és necessari carregar-la com qualsevol aparell en temps actuals. Bateria ben carregada contra la solitud.

PÚBLICA O PRIVADA?

L'ALTRAVEU

Jordi Masdeu

REGIDOR DE LA CUP A MANRESA

Com passa a l'educació, a Catalunya tenim un sistema sanitari on conviuen la gestió pública i la privada. És a dir, hi ha una xarxa d'hospitals i centres de salut que estan gestionats per l'administració pública a través de l'ICS (a Manresa, per exemple, el CAP Bages i el CAP Sagrada Família), però també hi ha centres privats que es gestionen a través de concerts: la Generalitat paga a l'entitat privada, que és qui dona el

servei (a Manresa, l'hospital i els altres CAP de la ciutat). A més, hi ha serveis totalment privats, on només pots anar si pagues.

I com passa a l'educació, aquest sistema mixt el que fa és perpetuar les desigualtats de la nostra societat. Els que s'ho poden permetre tenen una atenció sanitària millor, o si més no, més ràpida i personalitzada. Evidentment, a la privada no hi ha llistes d'espera, ni cues per veure el metge de capçalera, ni visites llampec fetes a preu fet per uns metges que no donen l'abast per culpa de les retallades. Per tant, si augmenta la gestió privada de la sanitat, augmentarà també la desigualtat i s'obrirà encara més l'abisme que separa rics i pobres al nostre país. I això sembla que és el que vol l'actual govern de la Generalitat, i especialment el conseller de Salut, Toni Comín, que té al cap implementar el que ja va voler aplicar el

govern de Convergència l'any 2015, un decret que permetria que els centres públics puguin oferir serveis sanitaris privats de tot tipus, fins i tot aquells que no es trobin inclosos en la Cartera del SNS, a persones que no tinguin la condició d'assegurades, però també a aquelles que vulguin renunciar a la cobertura pública per ser ateses com a pacients privats. És a dir, que fins i tot els hospitals i els CAP públics acabarien oferint serveis privats, amb tot el que això suposa per als pacients i per al personal sanitari. Per als usuaris, això voldria dir, bàsicament, segregació de drets, amb els ciutadans de primera que es puguin pagar els serveis passant al davant de la resta. Per als treballadors, significa que els augmentarà la feina, i que estarem pagant amb recursos públics la feina que facin per a la privada. En resum, més desigualtat, més diners per a les mútues i més recursos públics derivats a l'empresa privada. Mentre es retallen els drets, mentre se socialitzen les pèrdues, es privatitzen els beneficis. La

imatge gràfica que em ve al cap és la del paràsit, la paparra privada enganxada a l'organisme públic, xuclant-ne els recursos i impedit-ne la vida mentre ella s'engreixa i prospera a costa del benestar del que és de totes. Per evitar-ho, des de la CUP estem fent una campanya de recollida de signatures, que ja va passar amb èxit per l'Hospital de Sant Joan de Déu, en el marc d'una jornada de recollida de firmes massiva a més de 50 hospitals i CAP d'arreu del país. I seguirem treballant per una sanitat realment pública i al servei de tothom, sense excepcions i sense favoritismes, que assegurin el benestar i la igualtat i que garanteixin els drets laborals de les treballadores. Queda molta feina per fer, i per començar hem preparat una trobada oberta a tothom, el dia 29 de març a les 7 de la tarda al Casino, amb el títol «Parlem de la sanitat a Manresa», on volem parlar de drets laborals, retallades, privilegis de la privada, llistes d'espera, Althaia, residències i alguns altres temes. Us hi esperem.

INAUGURACIÓ
FESTA DE LA
PRIMAVERA!

DISSABTE 25 DE MARÇ A PARTIR DE LES 16 H

- ❖ TALLER D'ORQUÍDIES
- ❖ TALLER AMB UN EXPERT DE BONSAIS. PORTA EL TEU BONSAI PER ARREGLAR-LO
- ❖ XERRADA DE PISCINES ECOLÒGIQUES
- ❖ CATA DE VINS
- ❖ TALLER PER ALS MÉS PETITS
- ❖ ACTUACIÓ DEL MÀGIC POL
- ❖ MÚSICA EN DIRECTE I BERENAR

Tots els assistents gaudiran d'un obsequi

ENS TROBARÀS A: CAMÍ VILADORADA, 19 BDA. VILADORDIS - MANRESA - 93 874 19 38

